

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

26 февруари 1975 година *

„Обществен ред и обществена сигурност”

По дело 67-74

с предмет преюдициално запитване към Съда, на основание член 177 от Договора за ЕИО, от административния съд (Verwaltungsgericht) в Кьолн по висящото пред този съд производство между

Carmelo Angelo Bonsignore, химик, с местожителство в гр. Кьолн,

и

Главния ръководител на общинската администрация (Oberstadtdirektor) на гр. Кьолн, в присъствието на прокурор пред Административния съд в гр. Кьолн,

относно тълкуването на член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 64/221/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. за координиране на специалните мерки относно движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н J. Mertens de Wilmars и г-н A. J. Mackenzie Stuart, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н R. Monaco, г-н P. Pescatore (докладчик), г-н H. Kutcher, и г-н M. Sørensen и г-н A. O'Keefe, съдии,

генерален адвокат: г-н H. Maugas,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 30 юли 1974 г., получено в секретариата на Съда на 14 септември 1974 г., Административният съд в Кьолн отправя към Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО два въпроса относно тълкуването на член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 64/221/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. за координиране на специалните мерки относно движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка

* Език на производството: немски.

с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве (ОВ, стр. 850).

2. Тези въпроси са повдигнати във връзка с жалбата на италиански гражданин, с местожителство във Федерална република Германия, срещу взето от Агенцията за чужденците (Ausländerbehörde) решение за неговото депортиране, след осъждането му за нарушение на Закона за огнестрелните оръжия и причиняване на смърт по непредпазливост.

От определението за препращане е видно, че жалбоподателят в главното производство незаконно е притежавал огнестрелно оръжие и поради невнимателно боравене с него случайно е причинил смъртта на брат си.

Поради тази причина компетентният наказателен съд го е осъдил на глоба за нарушаване на законодателството относно огнестрелните оръжия.

Освен това, съдът го е признал за виновен за причиняване на смърт по непредпазливост, но не му е наложил наказание по това обвинение, тъй като е приел, че това не е необходимо с оглед обстоятелствата, а именно душевното страдание на лицето от последиците на неговата небрежност.

3. След осъждането, Агенцията за чужденците (Ausländerbehörde) разпорежда депортирането на съответното лице съгласно Закона за чужденците (Ausländergesetz) от 28 април 1965 г. (Федерален официален вестник (Bundesgesetzblatt), част I, стр. 353), във връзка със Закона за влизане и пребиваване на граждани от други държави-членки на Европейската икономическа общност от 22 юли 1969 г. (Федерален официален вестник (Bundesgesetzblatt), част I, стр. 927), приет с оглед прилагането на Директива 64/221 във Федерална република Германия.

4. Административният съд, който е разгледал въззивната жалба срещу решението, приема, че с оглед особените обстоятелства по случая, депортирането не може да се мотивира със съображения за „специална превенция“, които се основават или на фактите, довели до осъждането, или на настоящото и бъдещо поведение на жалбоподателя по главното производство.

Административният съд е счел, че единственото възможно основание за приетата мярка са съображения за „обща превенция“, изтъкнати както от Агенцията за чужденците, така и от прокурора, и основаващи се на възпиращ ефект, който депортирането на чужденец, осъден за незаконно притежание на огнестрелно оръжие, би оказал в емигрантските среди, като се има предвид активизирането на насилие в големите градски центрове.

С оглед задължението за прилагане на законодателните разпоредби, приети във връзка с въвеждането на директива на Общността – по-специално член 12 от Закона от 22 юли 1969 г. - Административният съд счита за необходимо да поиска от Съда тълкуване на съответните разпоредби от тази директива, за да гарантира прилагането на националното законодателство в съответствие с изискванията на Общностното право.

При тези обстоятелства Административният съд е поставил на Съда следните два въпроса:

„1. Забраняват ли член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 64/221/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. за координиране на специалните мерки относно движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с общественения ред, обществената сигурност или общественото здраве, депортирането на гражданин на държава-членка на Европейската икономическа общност от държавен орган на друга държава-членка с цел възпиране на други чужди граждани от извършване на престъпленията, за които депортираното лице е било осъдено, сходни престъпления или други нарушения на националната сигурност или политика, тоест по съображения за обща превенция?

2. Означават ли посочената по-горе разпоредба, че депортирането на гражданин на държава-членка на ЕИО е възможно единствено, когато може да се направи несъмнен извод, че осъденият за дадено престъпление гражданин на ЕИО ще извърши други престъпления или по някакъв друг начин може да застраши националната сигурност или политика на държава-членка на ЕИО, тоест по съображения за „специална превенция“?

5. Съгласно член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 64/221, „мерки, взети с оглед общественения ред или обществената сигурност, се основават изключително на личното поведение на заинтересованото лице“, като „предходните осъждания сами по себе си не представляват основание за вземане на такива мерки“.

Тези разпоредби трябва да се тълкуват във връзка с целта на директивата да съгласува мерките, основани на съображения във връзка с общественения ред и сигурност съгласно членове 48 и 56 от Договора, с оглед съответствието на тези мерки с основния принцип за свободно движение на хора в рамките на Общността и премахване на всякаква дискриминация, при приложението на Договора, между гражданите на въпросната държава и тези на другите държави-членки.

6. Като има предвид това, член 3 от директивата предвижда, че мерките, взети срещу граждани на държави-членки на Общността, по съображения във връзка с общественения ред и обществената сигурност, не могат да почиват на основания, които не са свързани с конкретния случай, видно най-вече от съдържащото се в параграф 1 изискване че „единствено“ „личното поведение“ на засегнатите от мерките лица трябва да се счита за определящо.

Доколкото отклоненията от правилата относно свободното движение на хора представляват изключения, които трябва да се тълкуват ограничително, понятието за „лично поведение“ изразява необходимостта заповед за депортиране да се издава само за извършени от засегнатото лице престъпления срещу общественения мир и националната сигурност.

7. Поради това отговорът на поставените въпроси е, че член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 64/221 забранява депортирането на гражданин на държава-членка,

ако целта на такова депортиране е да окаже възпиращо действие спрямо други чужденци, тоест, ако се основава на съображения от „обща превенция“.

По съдебните разноски

8. Разходите, направени от правителството на Република Италия и Комисията на Европейските общности, за представяне на становища пред Съда, не подлежат на възстановяване и доколкото за страните по главното дело това производство е етап от висящото пред Административния съд дело, този съд следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът реши:

Член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 64/221/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. за координиране на специалните мерки относно движението и пребиваването на чуждестранни граждани, основани на съображения във връзка с обществения ред, обществената сигурност или общественото, забранява депортирането на гражданин на държава-членка, ако целта му е да окаже възпиращо действие спрямо други чужденци.

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 26 февруари 1975 година.

Подписи